

Huzur-i Enver (Atba) 25 Ağustos 2017'de Almanya'nın Kalsruhe şehrinde Calsagahta Cuma hutbesi irşad etti. Kelime-yi Şehadet ve Fatiha Suresinden sonra şöyle buyurdu:

Bugün biz burada calsa katılmak üzere toplandık. Her Ahmedi'nin bildiği gibi bizim calsa için bir araya gelmemiz herhangi bir dünyevi eğlence, şamata veya dünyevi bir gaye için değildir. Tam tersine buradaki programlara katılarak, manevi bir ortamda bulunarak manevi ve ilmi seviyemizi artırmak; itikadî ve amelî durumumuzu daha iyi hale getirmek; takva edinmek; Allah'ın haklarını ve O'nun kullarının haklarını eda etmektir. İşte bu gayeleri bizim daima hatırımızda tutmamız gerekir. Ben, Hz. Mesih-i Mevud'un (as) bazı yazılarını sunacağım.

İnançların ameller üzerinde etkisi olur konusunu açıklayarak Hz. Mesih-i Mevud (as) şöyle buyurur: İslam'ın iki kısmı vardır; Birincisi, hiçbir şeyi Allah'a ortak koşmamak ve O'nun lütuflarının karşılığında O'na tam olarak itaat etmek. İkincisi; Mahlukatın haklarını tanıyarak mümkün olduğunca onları yerine getirmek. Bir insan doğru ve eksiksiz inancı benimserse ve hiçbir şeyi Allah'a ortak koşmazsa, onun amelleri kendiliğinden iyi olur. İşte bundan dolayı Müslümanlar doğru inancı terk ettiklerinde en sonunda deccal vesaireyi tanrı gibi kabul etmeye başladılar.

Huzur-i Enver şöyle dedi: Şimdilerde dünyada büyük hükümetlerin bile dünyevî güçleri tanrı gibi kabul etmeye başladıklarını, onların oyuncağı durumuna düştüklerini görmekteyiz. Bugünlerde bunu her yerde görmekteyiz. Bireylerden tutun da Müslüman hükümetlere kadar durum aynıdır. Hz. Mesih-i Mevud (as) şöyle der: Allah-u Teala bana sık sık "Elhayru küllühü fil Kuran" buyurdu. Onun talimatı, Allah vahid la şerik'tir (tek olan ve ortağı benzeri olmayan). Kuran-ı Kerim her ne söylediye kesinlikle doğrudur, bütün iyilikleri Kuran'da arayın ve Allah'a ibadet edin ve O'nun haklarını yerine getirin, ayrıca kulların haklarını da eda edin.

Hz. Mesih-i Mevud (as) şöyle buyurur: Bu cemaatin kurulmasının asıl gayesi, Allah-u Teala hakkında irfan elde edilsin, dua ve ibadetin hakikati bilinsin diyedir. Sadece dua edip tedbire başvurmayan birisi nasıl hatalı ise, aynı şekilde tedbirin yeterli olduğunu zanneden birisi de mülhittir. Tedbir ve duanın birleşimi İslam'dır.

Hız. Mesih-i Mevud (as) şöyle der: Günah ve gafletten korunmak için tedbirin hakkını vererek tedbire sarılın ve duanın hakkını vererek dua edin. Bunun için Kuran-ı Kerim'in birinci suresi Fatihâ'da bu her iki konu göz önünde tutuldu. Mümin, "İyyake nağbüdü (biz yalnız Sana ibadet ederiz" dediğinde, O'nun lütfu ve ihsanı olmadıkça ben neyim ki O'na ibadet edeyim, düşüncesi hemen onun kalbinden geçer. Bu yüzden de o hemen "İyyake nestain (yardımı da ancak Senden isteriz)" der. Bu hassas bir konudur ve İslam dışında hiçbir din bunu anlamadı. Ancak bu devirde insanların tedbirlere başvurduklarını ama duadan gafil bir durumda olduklarını görüyorum. Hatta sebeplere bel bağlamak o kadar arttı ki dünyevî tedbirler tanrı yapıldı ve duaya gülünüp geçilmekte ve dua lüzumsuz bir şey olarak görülmektedir. Bütün bu etki, Avrupa'yı taklit etmek sonucunda oldu. Bu, dünyaya yayılmakta olan çok tehlikeli bir zehirdir. Ancak Allah-u Teala bu zehiri yok etmek istemektedir ve nitekim O bu cemaati bu yüzden kurdu.

Hız. Mesih-i Mevud (as) şöyle der: Herkes zihnine yerleştirsün ki öylesine biat etmek yahut beni imam kabul etmek, sadece bu kadarlık şey necat için asla yeterli değildir. Çünkü Allah-u Teala kalplere bakmaktadır, O sadece dildeki sözlere bakmaz. Necat için, ilk önce dürüst kalp ile Allah-u Teala'yı "vahid la şerik" kabul edin ve Hz. Resulüllah'ın (sav) doğru peygamber olduğuna kesin olarak iman edin ve Kuran-ı Kerim'i de artık kıyamete kadar başka bir kitap veya yeni şeriat gelmeyecek olan Allah'ın kitabı kabul edin. Allah-u Teala da sık sık işte bunların gerekli olduğunu buyurdu.

Bu cemaatin kurulmasına ne gerek vardı diye itiraz eden bir çok insanlar var. Hız. Mesih-i Mevud (as) gelerek yeni bir cemaat kurdu, buna ne gerek vardı? Kendisi şöyle buyurdu: Çünkü imanî durum zayıflaya zayıflaya iman kuvveti yok denecek seviyeye vardı ve Allah-u Teala bu cemaat vasıtasıyla gerçek iman ruhu üflemeğe istiyor. Böyle bir durumda o insanların itirazı gereksiz ve beyhudedir. Hatırınızda olsun ki böyle bir vesvesenin hiç kimsenin kalbine girmemesi gerekir. Eğer tam bir dikkat ve düşünceyle hareket edilirse böyle bir vesveseye asla düşülmez. Biz, insanları günahın felaketinden kurtaracak olan gerçek barışı meydana getirmek istiyoruz. Geleneklere tabi olan insanların böyle meseleleri yoktur, onların dikkatleri zahir üzerindedir, gerçeğe bakmazlar. Onların ellerinde ancak özü olmayan kabuk vardır.

Huzur-i Enver şöyle dedi: Hız. Mesih-i Mevud'un (as) gönderilişinin gayesi, Yüce Allah ile gerçek bağ kurdurmak, Hız. Resulüllah'ın (sav) yüceliğinin anlaşılmasını sağlamak, Kuran-ı Kerim'in egemenliğini kurdurmak olduğuna göre kendisine inanmış olan bizlerin de kendi itikadî ve amelî durumumuzu buna uygun hale getirmemiz gerekir. Ayrıca bizim, biatimiz bu gerçek renge bürünmüş mü yoksa sadece sözlerden mi ibarettir diye bakmamız lazım. Bakmalıyız ki acaba ibadetlerimiz Allah-u Teala'yı vahid la şerik kabul ederek yalnız O'nun için midir. Ahmediler arasında beş vakit namazı bile eda etmeyen kimseler vardır ve benimle görüştüklerinde bana, namazlarımızı eda etmemiz için bize dua edin derler. Halbuki bu, her Ahmediye, her mümine, her Müslümana farz olan temel bir şeydir. Hız. Mesih-i Mevud'a (as) biat ettikten sonra içten bir coşku ve zevk ile namazların eda edilmesi gerekir. Namazları tam olarak kılmayıp da sonra da

gelip dua edin de namazlarımızı kılalım demek olmaz. Namazlarınızı kılmadığınıza dair hissiyatınız olduğunda o zaman bir tedbire sarılmak zorunda kalacaksınız, bizzat kendiniz çabalamak zorunda olacaksınız. Bizzat kendiniz neden çabaya ve duaya sarılmıyorsunuz? “İyyake nağbüdü ve iyyake nestain” dediğinizde sadece dudaktan söylemek yerine bu kelimeleri kalbinizin derinliklerinde tekrarlayarak neden buna göre amel etmiyorsunuz?

Hız. Resulüllah'ı (sav) gerçek peygamber kabul ettiysek o halde onun her davranışı bizim için en güzel örnektir. İbadetlerle birlikte Peygamber Efendimizin (sav) üstün ahlakı bizim için örnektir. Toplum ilişkilerini, aile ilişkilerini, hanımlara karşı yüce ahlak örneğini, hanımların duygularına dikkat etmeyi, çocuklara şefkat ile davranmayı Hz. Resulüllah (sav) bize öğretti. Başkalarının genel hislerine dikkat etmeyi Peygamber Efendimiz (sav) öğretti. O bize, kavga ve dalaşmaktan uzak durmayı da telkin etti, bize öğretti ve kendi güzel örneği ile gösterdi. Emanete hıyanet etmemek İslam'ın da kesin talimatlarından biridir ve Hz. Resulüllah (sav) bu talimata uygun davranarak bize gösterdi de. Hangi durumda olursa olsun tevazu ve alçak gönüllülük göstermek, doğruluğun en yüksek seviyesini kökleştirmek ve bunlar gibi hangi yüce ahlaklar vardır ki Hz. Resulüllah (sav) da en yüce seviyesini görmeyelim. Eğer biz gerçekten Hz. Resulüllah'ı (sav) doğru peygamber kabul ettiysek, Hz. Mesih-i Mevud'u (as) Peygamber Efendimizin kölesi olarak gönderilmiş zamanımızın imamı kabul ettiysek o halde amellerimizin seviyesini de ibadetlerimizin seviyesini de yükseltmemiz gerekir. Kuran-ı Kerim'in hükümlerine bakarak, onun emirlerine ve yasaklarına bakarak kendimizi muhasebe etmemiz gerekir ki biz hangi iyilikleri yapıyoruz ve hangilerini yapmıyoruz, hangi kötülükleri terk ediyoruz ve hangilerini terk etmiyoruz. Hz. Mesih-i Mevud'un (as) makamını ve iddiasını doğru bir şekilde anlamamız şarttır.

Dünyayı Allah'tan uzaklaştıran ve ilerleme adı altında daha da uzaklaştırmak için her yeni gün başka bir çabanın sarfedildiği bu çağda Ahmedilerin mutlaka yapması gereken işi şudur ki Ahmediler taalluk billah (Allah ile bağ kurmak) ve Allah'ın irfanını elde etmek için çabalasın ve her doğan gün bu irfanı artırsın. Hz. Resulüllah'a (sav) duyduğumuz aşk ve muhabbet sadece dildeki bir iddia olarak kalmasın, sadece naralar atılsın, aksine bu aşk ve muhabbetin göstergesi Hz. Resulüllah'ın (sav) güzel ahlakını edinmek için çabalamak olsun. Bu olmaz ki naralar Hz. Resulüllah'ın (sav) adına atılsın ama sonra zulüm de onun mübarek ismiyle yapılsın. İşte bugünlerde Müslümanların hali budur. Birçok örgütler kurulmuştur, hükümetler de örgütler de İslam ve Hz. Resulüllah (sav) adına zulüm yapmaktadır. Bütün çağlar için rahmet olarak gelen o rahmet-ül lil-alemin'i (sav) onlar kendi amelleriyle zulmün hedefi yaptılar, ancak bunların bu çabaları asla başarılı olamaz. Bu yüzden bu çağda Vadedilen Mesih ve Mehdi (as) gelmişti, işte biz de dünyaya İslam'ın gerçek resmini göstermek için hep çabalayacağız.

İslam'ın gerçek resmini sunmak için Hz. Resulüllah'ın (sav) her güzel özelliğini kendimizde edinmek için çaba sarfetmek gerekir. Kendi üzerimizde Kuran-ı Kerim'in egemenliğini kurmak için çabalamalıyız ve her amelimizin amel-i salih olması için hep çaba içinde olmalıyız.

Şeytandan uzak ve Rahman'a yakın olmak için her an çaba içinde olmamız gerekir. Yoksa Hz. Mesih-i Mevud'un (as) buyurduğu gibi diğerleri de namaz kılmaktadır, ancak genellikle onların namazları yerde kalır, arşa kadar yükselmez. Arşın Rabbi böyle namazları asla umursamaz, çünkü onda ihlas yoktur. Hz. Mesih-i Mevud (as) şöyle buyurur: Namaza ancak, Allah-u Teala ile gerçek ve pak alaka kurulduğunda ve Allah'ın rızası ve O'na itaatte fena olacak ve Allah'ın yolunda can verecek ve ölmeye razı olacak kadar din dünyadan üstün tutulduğunda gerçek namaz denebilir. İşte bu hal bir insanda oluştuğunda o zaman onun namazına namaz denecektir. Ancak bu hakikat insanın içinde oluşmadıkça ve gerçek ihlas ve vefakarlık örneği göstermedikçe onun namazı ve diğer amelleri etkisizdir.

Hz. Mesih-i Mevud (as) gerçek iyiliğin ne olduğunu açıklayarak şöyle buyurdu: Takvanın anlamı, kötülüğün en ince yollarından bile sakınmaktır. Ancak unutmayın ki, birisinin, ben kimsenin malını gasp etmedim, soygun yapmadım, hırsızlık yapmam, kötü gözle bakmam ve zina yapmam, bu yüzden iyi birisiyim demesi iyilik için yeterli değildir. Böyle bir iyilik ariflere göre gülünç bir şeydir. Çünkü eğer o bu kötülükleri işlerse, hırsızlık, yankesicilik yaparsa cezaya çarptırılacaktır. Kısacası bu, ariflerin nazarında değeri olan bir iyilik değildir, aksine asıl ve gerçek iyilik insanoğluna hizmet etmek ve Allah yolunda tam bir sadakat ve vefa göstermek ve Allah'ın yolunda canını bile vermeye amade olmaktır. Bu yüzden, "İnnellahe maal-lezinet-tagav vellezine hümmu muhsinun" yani, Allah-u Teala kötülüklerden sakınan ve aynı zamanda iyilikler yapanlarla beraberdir, buyruldu. Şunu hiç unutmayın ki kötülüklerden sakınmak, bununla birlikte iyilikler yapılmadıkça bir güzellik değildir.

Büyük kötülük ve günahlardan birisi de yalandır. Bundan kaçınmaya dikkat çekerek bir yerde Hz. Mesih-i Mevud (as) şöyle buyurur: Ben dikkat ettim, Kuran-ı Kerim'de binlerce hüküm vardır, onlara uyulmamaktadır. Basit konularda bile kurallar çiğneniyor. Bakıldığında bazen dükkancılar yalan konuşmaktadır ve ballandıra ballandıra durumu anlatırlar. Halbuki Allah-u Teala yalanı puta tapmakla eş tutmuştur. Fakat birçok insanın yalan karıştırarak konuşmaktan geri durmadığı ve bunu günah bile sanmadıkları görülür. Şaka olarak bile yalan konuşulur. Yalanın her şeklinden sakınmadıkça bir insana sadık denemez.

Yüce ahlaklardan birisi de örtücülük ve göz yummaktır. Bu sadece yüce ahlak değildir, aynı zamanda insan bunun sayesinde birçok kavgadan ve fesattan kurtulur ve dünyayı da kurtarır. Nitekim Hz. Mesih-i Mevud (as) bu konuyu açıklayarak şöyle buyurur: Görüyorum ki cemaat arasında tartışmalar çok olmaktadır ve sonra önemsiz tartışmalardan birbirinin saygınlığına saldıracak seviyeye gelinir. Allah-u Teala'nın bir ismi Settâr'dır. Peki bunlar neden kendi kardeşine merhamet etmez ve neden affedici ve örtücü davranmaz? Kardeşine karşı örtücü davranmak ve onun izzet ve onuruna saldırmamak gerekir.

Küçük bir kitapta yazılıdır ki bir padişah Kuran yazardı. Bir hoca, şu ayet yanlış yazılmış dedi. Padişah o anda o ayeti daire içine aldı ki düzeltilecek diye. Hoca gittikten sonra o daireyi geri kaldırdı. Padişaha neden öyle yaptığı sorulduğunda o dedi ki, aslında o hoca hatalıydı, fakat ben onun kalbi kırılmasın diye o anda daire çizmişim.

Birisinin hatasını yakalayıp onu ifşa etmek büyük bir kibirin kökü ve hastalığıdır. Böyle şeylerden dolayı nefis bozulur, bundan uzak durmak gerekir. Kısacası bütün bu konular takvaya dahildir ve içteki ve dıştaki konularda takva ile hareket eden meleklerin arasına sokulur, çünkü onda hiçbir isyankarlık kalmaz. Takvayı edinin, çünkü takvadan sonra Allah-u Teala'nın bereketleri gelir. Muttaki dünyanın belalarından korunur, Hüda Teala onlara örtücü olur. Birçok adamların huyudur ki kardeşine hemen yakışsız suçlamalarda bulunurlar. Böyle şeylerden sakının. İnsanoğluna faydalı olun, kardeşlerinize dert ortağı olun ve eş-dost tanıdıklarınızla iyi geçinin. Kardeşlerinize iyi ilişkiler içinde olun. Hepsinden önemlisi de şirkten kaçının ki bu takvanın temelidir.

Kardeşinin hatasını gördüğünde nasıl davranılmalı? Bu konuyu daha da açıklayarak Hz. Mesih-i Mevud (as) şöyle buyurur: Ben kendi cemaatimde şundan çok üzgünüm ki halen bunlar kendi aralarında ufacık şeylerde bile birbirini çekemez hale geliyorlar. Sıradan bir toplantıda birisine ahmak demek bile büyük bir yanlışlıktır. Eğer bir kardeşinizde bir yanlışlık görürseniz onun için dua edin ki Allah-u Teala onu kurtarsın, bu değil ki onu ilan edin. Eğer birinin çocuğu kötü ahlaklı olursa onu tamamen mahvetmez, aksine, bu kötü bir iştir bundan vazgeç diye bir köşede ona nasihat eder. Velhasıl, kendi evladınıza nasıl yumuşak, merhametli, mülayim davranıyorsanız kendi aranızda kardeşlerinize karşı da aynı şekilde davranın. Ahlakı iyi olmayanın imanının tehlikede olmasından korkarım, çünkü onda kibrin bir kökü vardır. Eğer Allah-u Teala razı olmazsa o mahvolmuş demektir.

Devamlı tövbe edin, istiğfar edin, dua ile iş yapın. Bizim galip gelme silahımız, tövbe, istiğfar, dini ilimlere sahip olmak, Allah-u Teala'nın yüceliğini göz önünde tutmak ve beş vakit namazı eda etmektir. Namaz, duanın kabulünün anahtarıdır. Namaz kıldığınızda onun içinde dua edin ve gaflete düşmeyin. İster Allah hakları ile ilgili olsun ister kul hakları ile ilgili olsun her kötülükten kaçının.

Allah-u Teala bizi, bu seviyeye ulaşmaya muvaffak kılsın. Hz. Mesih-i Mevud'a (as) biat ederek onun gönderilişinin maksadını anlayan ve bunu gerçekleştirmek için bütün yetenek ve kabiliyetlerini kullanan kimseler olalım ve aynı zamanda dünyayı da bu gerçeklerden haberdar edenler olalım. Amin

Kaynak: <https://www.alislam.org/friday-sermon/2017-08-25.html>